

не щè да пошигате за нýшо. Истина истина ви говоримъ защò коквото не що да попросите ѿ Сї а мое гѡ въ моë то име, ще да видаде.

24 До сега не стè просили нишо, въ моë то име: просите, ю ще приймете, да въде радостъ та въша испажанена.

25 До тѣка ви говори^{хъ} въ прѣтчи: но ще дойде часъ, когато не щемъ вѣке да ви говоримъ въ прѣтчи, но тѣни щеви возвѣстимъ за Сї а.

26 Въ онай денъ ще попросите въ моë то име: ю не говоримъ ви, защо азъ ще оумолимъ Сї а за васъ.

27 Защо самъ Сї въ люби, попенже вѣе возлюбихъ тене, ю вѣрокахте, защо азъ ѿ Бога излѣзохъ.

28 Излѣзохъ ѿ Сї а, ю дойдесхъ въ міръ: ю пакъ и естакамъ міръ, ю шивамъ кодъ Сї а.

29 Рѣкоха мъ оученици те мъ: єто сега говоришъ тѣни, ю прѣтча никоа не говоришъ.

30 Сега знаеме защо знаешъ сичко, ю не ти трекува да те пытатъ нѣкой: ю затокъ вѣрдоваме, че си ѿ Бога излѣзъ.

31 Говори имъ Іисусъ: сега ли вѣрдовате;

32 Вто, юде часъ, ю сега дойде, да се разнесете сїкой

въ своё то си (мѣсто), ю мёне самъ да ѿстапите: но несамъ самъ защо то Сї а є въ мёне.

33 Тia (работы) ви рѣкохъ, да имате міръ въ мёне въ мірѣ ю ще да имате скорбы: но имайте дерзновеніе, азъ побѣдихъ міръ.

ГЛАВА 31.

Ти (словеса) изговори Іисусъ, ю вдигна очи те си на небо то, ю рече: Сї а, дойдѣ насъ, прослави сына твоего, да ю синъ твсий те прослави.

2 Каквото мъ си дали влакъ надъ сїкоа плотъ, да даде животъ вѣчнай на онія, който мъ си дали.

3 Я това є животъ вѣчный да знаатъ тёбе единогъ истиннаго Бога ю си ногова когото си пратилъ Іисуса Христо.

4 Азъ те прослави^{хъ} на землята: дѣло то, коестроими си дали да направимъ, совершихъ го.

5 И сега прослави мѣ ти, Сї а, оутёбе самагъ, си онія слава којто имахъ оутёбе доколе юше міръ не беше созданъ.

6 Евихъ твоё то име на онія чловѣцы който ми си дали ѿ міратъ: твой бѣха, ю дали си ги мёне, ю сохраниха слово то твоё.